

אם נטמא - הוא ישן והנשמה יוצאת, וכל אוטן רוחות טמאות לוקחות אותו, ונתקפת בהן באוטן הדרגות הפתחות בינו שמשותות בעולם, והם מוציאות לה דברים שקרים לבא לעולם. ולפעמים שמודיעים לה דברים פוזבים וצוחקים עליה, והרי פרשו. ואם זוכה אדם, כשהוא ישן ונשנתו עולה, הולכת ושתה ובקעת בין קrhoחות הטמאות הלו, וכלם מכרייזם ואמראים: פנו מקום, פנו. זה אינו מצדנו! והוא עולה בין אוטם הקודושים, ומודיעים לה דבר אחד אמרת. ובשוררת, כל אוטם מהנות של ערביב רוצחים לתקרב אליה לדעת אותו הזכר, והם מודיעים לה דברים אחרים. ודברו הוה שנותلت בתוך אוטם קודושים בין אוטם האחרים הוא כתובאה בתוך התבנן. וזה (^ט) הוא זוכה יותר בעוד שהוא עומד והנשמה עולם הגז.

במו כן כישוואות הנשמות מהגוף מהעולם הגז, רוצחות לעלות, וכמה שומר הפתחה ומהנות מזיקים נמצאים. אם הם מצדם - כלם אוחזים בהם באוטם הנפשות, ומזרים אותם ביד דומה להנכים לגיהנם. ואחר כך עלות ואוחזים בהם, והם נוטלים אותם, ומקרים בהם: אלו הם שעברו על מצותם רבענם. וכן משוטטות בכל העולם. ואחר כך מתייררים אותם לגיהנם, וכן עד שנים עשר חידשים הם שוכבים באוטם מקום שראייהם. אוטם הנשמות שוכנו עלות למעלה, כמו שמתבאר, וזוכות במקומיהם.

אי אסתאב אליו נאים ונשmeta נפקא וכל בהו באינון הרגין מסאBIN נקטין לה ואתדרבקת ואינון מודיעין לה מלין דין קרייבין למיתי בעלמא, ולזמנין דמודיעין לה מלין כדיין וחיבין בה והא אווקמו. זאי זכי בר נש כד אליו נאים, ונשmeta רוחין מסאBIN, ובלחו מקרייזין ואמרין, פנון אחר פנון, לאו דא מפטרנא, ואידי סלקא בין אינון קדישין ומודיעין לה מלאה חדא דקשוט. יבד נחתא כל אינון חבילין טרייקין בעאן לאתקרבא בהדרה למנדע ההייא מלאה, ואינון מודיעין לה מלין אתרגין, וההייא מלאה דנטלא גו אינון קדישין בין אינון (דף קל ע"ב) אתרגין איהו כעבורה גו תיבנא. והאי (^{ט'}) איהו דזכי יתר בעוד דאייה קאים ונשmeta קיימא בהאי עולם.

בגונא דא כד נפקין נשmeta מגופא מהאי עולם, בעאן לסלקא, וכמה טריעין חבילי טהירין קיימי, (ו) אי אינון מפטריהו כלחו אחדין בהו באינון נפשאן ומפרי לון בקדא דדימה לאعلا לון בגיהנם.

ילבדר סלקו ואחדן בהו ואינון נטלי להזון ומברזי בהו אלין אינון דעבורי על פקודי דין אריהון, וכן שטיין בכל עולם. ולבתר מהדרי להו לגיהנם, וכן עד טריסר ירחי. לבדר טריסר ירחי משתכבי בההוא אחר דאתחזי לון. אינון נשmeta דזכו סלקוי לעילא כמה דאתמר וזכה בדרכתייה.

הא חי, זבאיין אינון צדיקיא דאתגניז להו כמה טבין לההוא עולם, ולית אחר בא ראה, אשר האדייקים שנגנו להם פמה טובות לעולם ההוא, ואין מקום פנימי בכל אוטם